WWW POORDSONDSONDS WWW אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל בראתי יצר הרע ובראתי לו ל״ב בעומר – פרק ד׳ דאבות

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת בהר - י"ז אייר תשפ"ד Shabbos Parshas Behar - May 25, 2024

9:12 - פלג המנחה עש"ק - 6:44 הדלקת נרות שבת - 7:59 וזמו קריאת שמע / מ"א - 8:36 וזמו קריאת שמע / הגר"א סוף זמו תפילה/הגר"א – 10:26 שהיעת החמה שבת קודש – 18.7 מוצש"ק צאת הכוכבים – 19:0 צאה"כ / לרבינו תם – 19:29

ה'מסכן' שפוטר מעבודתו. הרי יותר מסתבר לומר כי כלל לא היה מיותר לה'מעביד', והראיה, כי כשהמציא את עצמו לה'מעביד' התקבל אצלו בחביבות. רק מה? עם הזמן התברר שאין הוא מוכשר לאותה משימה שלשמה התקבל. ואם כּנים הדברים, מובן מאליו שה'מעביד' הראשון הוא גם האחרון. כי גם אם ימציא ה'מפוטר' את עצמו ל'מעביד' נוסף הזקוק לאותה משימה. יברר הלה את מצבו של ה'מפוטר' אצל ה'מפטר', וקרוב לודאי שהלה יצדיק את ה'פיטורין'...

לעילוי נשמת ר'

ורעיתו רישא רחל

בת ר' אברהם

שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

כשהתורה מצוה על הצדקה ואומרת 'והחזקת בו' חפיצה היא שבכך יוטב לו להעני תיכף ומיד. ולא להשהות את צערו חלילה כדי להרויח על ידי זה. והו אמת שיש להקדים עני הרחוק ביותר. אבל להשהות את ישועתו של הנזקק מחמת נגיעות ופניות – אסור! וזהו שפירש רש"י: 'אל תניחהו שירד ויפול ויהיה קשה להקימו', אלא תיכף משעת מוטת היד עליך לחלץ חושים לסייעו. ואז על פי רוב לא יזדקקו להוזיל על כר מעות לרוב. אלא במעט השתדלות או בעצה ובהדרכה יכולים לחלצו. אולם רש"י גם הביז משיקולו של היצר ש'עדיף להמתיז'... על כז המשיל את משלו למשאוי שעל החמור. שאם מבחינים שמט ליפול ועדייז לא נפל יכול אחד לתפוס בו ולהעמידו. אולם אחר שנפל לארץ. גם חמשה איז מעמידיז אותו. כמו כז כשאיז מזרזיז לסייע להעני שעה אחת הודם. יצטרכו לרבים שיסייעו לו. ומלבד מה שמעות ישראל הולכים לאבדוו לא תהיה בידי חמשה בכדי להעמידו. ובהכרח יעשו 'מגבית' ל'רבים' ואז ככל שיוגדל הפרסום כר יוגדל בזיונו.

מלבד צערו ובזיונו מרוב הימים שעברו עליו. ועל כז איז כל זה מצדיק ה'רווח'... פרט זה הוא 'המחשה' לדרכו של היצר, ומכאן עלינו ללמוד על כלל התחומים שבעבודת ה'. כי בכל תחום מנסה הוא להערים את האדם ולהלביש לבנים לשיטתו המופרכת ולהצדיקה. אולם בינה ניתנה לו לאדם להבדיל ביז צדק לצדק. האדם בטחון בשם ב״ה. כי כל המוצא עם לבבו לתת ולהפקיר לעולם כל גדולי קרקעותיו ונחלת אבותיו הגדלים בכל שנה אחת, ומלומד בכך הוא וכל המשפחה כל ימיו. לא תחזק בו לעולם מדת הכילות הרבה ולא מיעוט הבטחוז". עכ"ל.

וא״כ מי שאינו שומר שמיטה אינו אלא מחסרון בטחון בהשי״ת. וזהו הטעם לחומר חטא זה. שהוכיח **הגר"א (אבז שלמה** פ"ג) מהגמ' ביומא (ט. א) וז"ל: "ועיקר הכל הוא הבטחוז. ומי שהוא מחוסר בטחוז איז תורתו מתקיים בידו וכו'. ומי שלבו טוב במדת הבטחוז אף על פי שעובר על עברות חמורות. הוא יותר טוב ממי שמחוסר בטחון שעי"ז בא לידי קנאה ושנאה. אע"פ שעוסק בתורה ובגמילות חסרים. שכל זה אינו אלא לעשות שם". עכ"ל. ויש לבאר דבריו על פי מה דאיתא בסנהדריז (קו. ב): ״אמר רבי: ארבע מאה בעייא בעו דואג ואחיתופל במגדל הפורח באויר, ולא איפשט להו חד. אמר רבא: רבותא למבעי בעיי ... אלא הקב"ה ליבא בעי". ע"כ. וביאר **התורת חיים** וז"ל. "שהכל תלוי בלב כי בו משכן הנשמה. וכל האיברים גרירי בתריה, וכל העוסק בתורה ומצות ואין לבו לשמים, הרי הוא כגוף בלא נשמה. ונמשל כבהמות נדמו. והיינו דאמר בפ"ב דפרקי אבות רואה אני את . עכ״ל. דבריו דבריכם", עכ״ל. וא"כ י"ל שזהו כווות הגר"א. דכיון שהכל תלוי בלבו של אדם. מי שאינו בוטח בה'. חסור בכל עבודתו להשי"ת. וא"כ מובז מדוע חמור המחלל שמיטה שגורם גלות.

מאת הגח"צ רבי גמליאל הכתן רבעוביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

ותושב וחי עמך ... (כה-לה) - להיחלץ לעזרת הנופל מיד 9רש"י: והחזקת בו, אל תניחהו שירד ויפול ויהיה קשה להקימו, אלא חזקהו מעמידו. נפל לארץ. חמשה אין מעמידין אותו. כבר דיברנו רבות אודות אחד מתכסיסי היצר להסתיר את ערמומיותו דוקא ב'מצוה'. היצר יודע שלא כל אדם יתפתה וליו וימרוד במלכות שמים, ישנם אנשים חדורי יראה, שאינם מסוגלים לעשות אפילו יעולה אחת וזעירא שאינה לרצון השי״ת. אבל הוא כמובן אינו חפץ לוותר. ולכן מהפר עורו ומופיע לפניהם כ'יצר טוב'. ודורש מהם דוקא לעשות 'מצוה'. אבל מראה לו פנים זקיומה של מצוה זו ב'הידור' הוא דוקא באופו שכלפי שמיא לא ניחא בכר.

על אחת מאלו התחבולות ביקש רש"י להזהיר במאמרו הנוכחי. הנה כשמוצא היצר לעבודת ה'צדקה' וה'חסר'. הוא ממציא את עצמו להיות 'מנהל זשבונותיו'. מתחילה רואה הוא לנכוז לעוררו על החובה לעמוד לימיז אביוז. ולפתותו מנות את עצמו ל'גבאי צדקה' אבל דוקא לא בהאופו שהתורה חפיצה בכר. ומעתה אם שמועה תגיע לאזניו על אחד ממכריו שאין לו במה להתפרנס. כי זה עתה פטרוהו זעבורתו. לא יתרגש על כר יתר על המידה. כי היצר המעוררו והמדריכו לצדקה. הוא אשר יתן נימוק לכך, ויאמר: אין כל כך רחמנות עליו, הרי בסופו של דבר הוכיח שהוא שיר לעבודה, רק מה? מיותר היה ל'מעביד' זה, אם כן יש לקוות שיהיה ה' בעזרו ותור ימים אחרים כבר ימצא 'מעביד' המעונין בו, ואין צורך לחלץ חושים כדי להמציא לו מעמד' ו'פרנסה'. אלא הוא עצמו כשם שהמציא לעצמו ה'מעביד' הראשוו ימציא 'עצמו ה'מעביד' שלאחריו. כל זאת הוא אומר מבלי להיכנס באמת אל מצבו של

ליטודים מאת חרב אברהם דנטגל אבשטיין שליט"א, בעמ"ס שדה אברדם

יטשיתם את חלתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם לבמח ... (כה-יח) - בענין מהות מצות שמימה

7רש"י: "וישבתם על הארץ לבטח, שבעון שמיטה ישראל גולים, שנאמר (ויקרא כו, ד) אז תרצה הארץ את שבתותיה והרצת את שבתותיה. ושבעים שנה של גלות בבל. נגד שבעים שמטות שבטלו היו". עכ"ל. הרי חזינז גודל החומר של העוז של המחלל: שמיטה. שגורם גלות. וכז תנז במתני (אבות ה. ט): "גלות בא לעולם על עובדי עבודה ־ה ועל גלוי עריות ועל שפיכת דמים ועל השמטת הארץ". ע״כ. ופי׳ רש״י (שם): ״ועל שמיטת הארץ. שלא שבתה ארצם בשביעית אלא זרעו וקצרו". עכ"ל. וכבר עמדו המפרשים על דברי המשנה. דמהו ההסבר בזה. דנימא שעוז שמיטה איכלל בכל הג' צבירות החמורות. בשלמא על הג' עבירות החמורות מובז מדוע העונש הוא חמור כל שהני עבירות הם חמורות ביותר מכל העבירות שבתורה. וע"כ חייב למסור נפשו לא לעבור עליהם. אבל מדוע עוז שמיטה חומר כל כר?

ונראה לומר בביאור דברי המשנה בהקדם ביאור מהותו של מצות שמיטה. שידוע שכל המפרשים האריכו לבאר שמצות שמיטה מיוסד על מדת הבטחוז. וז"ל **החינור** מצוה פ"ר) בביאור מצות שמיטה וז"ל: "ועוד יש תועלת אחר נמצא בזה האדם שיוסיף

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (3)

Breaking a Verbal Commitment. We now turn to the fourth category of lying, in our ongoing series. If one made a verbal commitment to do something for another person who is relying on that commitment and then he changes his mind for no satisfactory reason, Chazal (1) call him a "Mechuser Amana" one who lacks trust. He cannot be taken to Beis Din to be forced to honor his verbal agreement but the Chachamim strongly criticize such an action when one does not follow through on his agreement. If a change of circumstance arises which causes one to back out of his stated commitment, there is a question in the Shulchan Aruch (2) if one is permitted to back out of it. One should consult a Ray in such a case.

Similarly if one tells another person that he will give him a "small" present, the receiver is relying on the giver's words and if he backs out, he is deemed a Mechuser Amana. If it was a commitment to give a "large" enough gift to make the recipient a bit skeptical about receiving said amount, he is not deemed a no monetay obligation on the part of Leah's mother.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלר שליט"א, Mechuser Amana. If the recipient is a poor person, the one who spoke must give it because with *tzedaka* it becomes a *neder*.

Causing Another Party Monetary Loss, Sometimes, reneging on a verbal commitment can actually create a monetary obligation. The following case is an example. A back-vard camp allows ten children per summer and a place was reserved for Leah, completing the ten. The camp head turned away other applicants once Leah reserved since the camp was now full. Later on, a few weeks before camp begins, Leah's mother backs out, however, now it is too late to get any of the applicants who were turned away originally as they made other arrangements. In such a case, the family is obligated to pay the entire summer's fee (3). If the camp saves money and hard work because of Leah's absence, a commensurate deduction is made to the fee. If Leah's mother was forced to back out because of unforeseeable and compelling reasons [i.e. having to leave town with Leah to take care of a grandmother who suddenly fell ill], than there would be

בלו הרלחלום – תבלון מדף הלומו – בבא מציעא פה.

and he explains that this was discussed amongst the מרביה הארץ' - *Rav* brings the *posuk* that asks "שלא ברבו בתורה תחילה" and the ביאים, but they couldn't find the reason for the הכב"ה and the reason was "על עזבם את תורתי". Rav says this means תלמוד Bv not making this *bracha.* they showed that the didn't recite the first *bracha* of אשר ברור בעו Bv not making this *bracha.* they showed that אשר ברור בעו פונילא. was not a מתנה חשובה to them. The נדרים פא [נדרים פא ' מינה not a של עזבם את תורתי" can't mean that they weren't learning. because then the reason for the ארטיק בתורה constantly. This perplexed necessary that the reason for the ארטיק בתורה constantly. This perplexed the ממקי הלב who knows the הקב"ה וuntil חכמים. until הקב"ה who knows the עמקי הלב of everyone, said that they weren't learning לשמה Consequently, since it wasn't השיב ho them who says their מיליל and didn't make the *bracha*. The **שיטה מקובצת** brings the ברכת התורה and didn't make the bracha. The שיטה מקובצת was that the ב and this was a אליול בתורה. He points out that it is תלמיד חכם, and this was a הרה"ת. ל עליה. He points out that it is תלמיד חכם. who is the בעל המימרא here. who holds [מנילה כב.] that a מ"ח precedes a בעל המימרא who is not his equal and is given the first aliva.

עוסיק יתרון באת הלוי says one should never be עוסיק אינרון **בית הלוי** Even while one is working, he should have in mind to be עוסיק ע"פ. and that he is working to earn a living so afterwards he can be הלכה. This is what is meant by שלא ברכו בתורה תחילה Really, they were learning, but they were being מקב"ה during their work day and only הקב"ה knew. This is in-line with the מאר דעת who paskens making bracha a day in the morning is sufficient, because we never really are מסיח דעת from *Torah* even during work. So, since this generation was . דעת thev should've made another bracha. but didn't. This is what is meant by שלא ברכו בתורה. They should've made another bracha. but didn't. This is what is שלא ברכו בתורה

The ס' מז' א'] שו"ע, says, "אר"ח ס' מז' א'] says, או"ח ס' מז' א'] ברכת התורה צריך לזהר בה מאוד", says, או"ח ס' מז' א'] שו"ע. The משנ"ב quotes our *Gemara* and says that the עונות were at a loss because as long as כלל ישראל was learning, 'ה was *mevater* on their עונות Until הקב"ה explained that they weren't being עוסק לשם למוד התורה, but rather learned it like other הכמות and because it wasn't השוב ל to them they didn't make ברכת התורה. Therefore, we should be careful to give הקב"ה of choosing us and giving us the *Torah*. The if he made שאג**ת אריה** brings that the ברכת התורה concludes that משנ"ב. Therefore. if one is מיסופק if he made משנ"ב. again. The מאנת אריה brings that the מב"ם in his מברכת התורה as a ברכת התורה as a בארת עשה דאורייתא. However, the מב"ם שאגת אריה wonders about this, but concludes that since the שלא ברכו בתורה 6 עונש was so great, it seems that it must be a איירב דאורייתצ Some say, since the ברכת התורה holds ברכת התורה is not דאורייתא tis precisely this reason why he learns שלא ברכו בתורה means they didn't give

R' Yosef Shmuel Yoviner shlita (Ish Echod) would sav:

"The parsha of shemita is known as the parsha of emuna. The next parsha in the Torah is about one who sells himself as a slave. What is the connection between these two parshiyos? Perhaps a lesson to be learned is that if one has emuna in Hashem that everything will be good, 'גאולה תתנו לארץ' - redemption will be given to the land. However, if a person does not have the correct trust and belief in *Hashem*, he can fall so low as to eventually sell himself as a slave.'

A Wise Man would say: "Do your work with your whole heart, and you will succeed - there's so little competition."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

DON'T Miss The Point! -In Shuls... ... Build THAT Connection W/HIM Through MATCHING Actions

855 400 5164 / Text 800 917 8309 / kyodshomavim ora

ריכא זכה רבים וזכה אדוננו בר יוחאי. ואמרתם כה לחי. רבי שמעוו בר-יוחאי. זי"ע

צדיק יכוד העולם, גלה מדרש הנעלם, יכול לפמור העולם, אדונינו בר יוהאי ... (פומון ל"ג בעומר)

With the official announcement by Israel's Homefront Command (Pikud HaOref) canceling the Meron Lag Baomer celebrations due to the ongoing war in Gaza and security precautions, thousands of Jews are busy arranging rides and buses to a quiet and little-known cemetery in New Jersey, where the kever of the previous **Bobover Ray**, **R' Naftali Tzvi Halberstam** zt''l. known affectionately to all as "Reb Naftulche", is located. The story of how this annual pilgrimage came to be was sparked by a private conversation, an enigmatic phrase heard by one person, from the holy mouth of the *Rebbe*, in the year 5762-2002

Two years previous, **R' Shlomo Halberstam** zt''l was niftar and R' Naftali stood at the helm of the Bobover community. Hints of greatness started seeping through the cracks. Along with those little glimmers came mysterious allusions to Meron and Rebbi Shimon bar Yochai. Many times in the previous years, R' Naftali had set out on short trips to Eretz Yisroel to daven at the kever of Rebbi Shimon in Meron. He would take a taxi directly from the airport to Meron, spend some time at the tziyun, and then drive back to the airport to catch his flight back home. Even far away in New York, R' Naftali knew what was going on in *Meron*. In 2002, a *Yid* told R' Naftali that he had just come back from *Eretz Yisroel*. "I was in *Meron*, by Rebbi Shimon bar Yochai," the Yid said. Cryptically, the Bobover Rav replied, "I have Rav Shimon here, with me."

Nothing more was said, but the comment lingered in the air, unexplained. A similar comment, told to Reb Elimelech Miller, menahel of the Lelov Yeshivah, triggered the present Lag Baomer-New Jersey connection. It was just after Chanukah 5762, when Reb Elimelech went into the Bobover Rav with a kvittel listing the names of his children. R' Naftali read the first three names on the list, and then looked up. "Rav Shimon bar Yochai vet zein bei mir Lag Baomer," he said, in Yiddish. "Rav Shimon bar Yochai will be by me Lag Baomer." It was a cryptic comment, seemingly unrelated to the kvittel that he was in the midst of perusing. With Lag Baomer many long months away, Reb Elimelech was mystified at the strange reference.

Eight years later, that comment suddenly resurfaced. Reb Elimelech felt the pain of his two married daughters and a son who had not yet been blessed with children. The first three names on that long-ago kvittel. As if from nowhere, the comment he had heard eight years previous suddenly flashed through his mind. In that moment, Reb Elimelech knew. R' Naftali had already been summoned to the World of Truth, but his words lived on. "We're going to the Ray's tziyun this Lag Baomer." Reb Elimelech resolved. He took his wife and two daughters. The pain of several silent years was distilled into passionate tefillah as they answered the call issued so mysteriously years prior. The place was silent. No one knew that Lag Baomer in Floral Park Cemetery was different from any other day, but Reb Elimelech knew. And a year later, when he returned to express his gratitude to *Hashem* for blessing him with two grandchildren and a third on the way, many others knew as well.

People started to talk about the yeshuos. It began with whispers and cryptic comments, shortly after that initial visit in 2010. Father to son, friend to neighbor. The news traveled fast, faster than one could have deemed possible. The following year, many people came to New Jersey to pour out their hearts at the *kever* of their *Rebbe*, who always listened.

The numbers swelled from one year to the next, reaching unprecedented figures in the thousands, hitting and then surpassing the 10,000 mark. The stories that filtered back are as mysterious and miraculous as the stories of old. Couples were blessed with children after years of fruitless attempts. Shidduchim were suggested and finalized, inexplicably bound with a visit to New Jersey. Business matters, health issues, and various crises were resolved in astounding ways after a tefillah in New Jersey at the Bobover Rav's tziyun. At this point, Lag Baomer in New Jersey has assumed a life of its own - a powerfully magnetic force of authenticity bearing the mark of a tzaddik that brings tremendous yeshuos to his children. Tens of thousands continue to make their way to a quiet cemetery in New Jersey, where the promise and power of *Rebbi Shimon* are inextricably tied to a single gravesite. They know that R' Naftali continues to carry Klal Yisroel as a father supports his son. He's there for everyone, as he always was in his lifetime. Zechuso Yagen Aleinu. (Adaped from an article originally featured in Mishpacha, Issue 760, by F. Einhorn)

עשה חסר לאלפים ... הא-ל הגדול הגבורה' צבאות שמו ... (ירמי' לב-יח)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY TOTAL HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

Yirmiyahu HaNavi was confined for prophecying the then did they omit the word "יהשרא"? destruction of Yerushalavim and the exile of Klal Yisroel. Interestingly, unlike *Moshe Rabbeinu* who described the Almighty as הא-ל הגבור והנורא", Yirmiyahu HaNavi described Him as "הא-ל הגדול הגבור, ה' צבאות שמו" - omitting the word "והעורא" - awesome. How could Yirmiyahu change the wording from the way *Moshe Rabbeinu* had said it?

Chazal (Yuma 69b) note, Yirmiyahu (and Daniel) knew that *Hashem* hates deceit and since they did not perceive the Almighty's attributes of מרא, awesomeness in their lifetimes, they did not refer to them. But although they did not perceive it themselves, surely, they ought to know that *Hashem* is indeed awesome, as *Moshe Rabbeinu* had clearly stated. Why

R' Tzvi Pesach Frank zt"l remarks that of course adding the word "ערא" to the reference is greater than leaving it out, but as **R' Yaakov Reischer** zt''l says in Sefer Iyun Yaakov, the word "גדול" (greatness) is an all-encompassing word, leaving no reason to add anything further. In fact, *Chazal* explain that the Anshei Knesess HaGedolah was called by this name because they "returned the crown of glory of Hashem to the way it was." As such, even though Moshe Rabbeinu utilized extra words to glorify *Hashem* at a time when *Klal Yisroel* needed it, the word "הגדול" encapsulates every emotion and intention and Yirmiyahu HaNavi saw no reason to add the extra words which may very well prove to just be a detriment in the end

ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה

CONCEPTS IN AVOIDAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Parshas Behar discusses at length the halachos of shmita, yovel and other money matters. Hashem also permits the use of slaves but provides stipulations including the obligation to eventually free your slaves. These *mitzyos* are here to convey the idea of "כי לי כל הארץ" - the fact that everything belongs to *Hashem*. In short, it teaches us אמונה בה'. - The *Torah* then writes the above-quoted *posuk*. We need to understand: what is the connection?

R' Moshe Sternbuch shlita, the Ra'avad of Eidah Chareidis, explains that a person must exercise and display blind faith with regard to his own possessions, placing his trust completely in *Hashem*, that everything will go well. Yet when it comes to someone else's welfare, one shouldn't display that bitachon and say, "Don't worry you'll get free eventually. All you need is to have faith." Rather, it is incumbent upon you to come to their aid, and if you're able, redeem them yourself.

There is another timely lesson we see from the *posukim*. It states: "ואיש כי לא יהי' לו גואל והשיגה ידו ומצא כדי גאולתנ". If a person has no one who can come to redeem him, he must save up his money and redeem himself. R' Moshe says that the posuk implies that when a person realizes that there is no other way out, he turns to Hashem and cries out, "You, Hashem, are my only hope!" Then the yeshua comes and "ומצא כדי גאולתוו". But if a person relies on other avenues of escape, then Hashem may not come through for him as easily.

He adds that the Mishna in Taanis discusses the "עקבתא דמשיחא" (birthpangs of Moshiach) and closes with the words: "ואנו אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים". The *pshat* is that if we really want *Moshiach* to come we have to realize that it's not us. It's not the U.S. Nor its president. It is only, and always has been *Hashem!* Let us internalize this message and storm the heavens with the knowledge that it is only אבינו שבשמים who can and will help. V'chein yehi ratzon b'karov!

משל למה הדבר דומה וכי ימוך אחיך וממה ידו עמך והחזקת בו ... (כה-לה)

משל: The **Chazon Ish** *zt"l* once asked someone to deliver an envelope containing money to a needy individual named Rabbi Berger. When the emissary returned, he informed the Chazon Ish, "I went to Rabbi Weinberger and delivered the envelope as was requested of me." The Chazon Ish was dismayed. The money had been intended for someone named Berger, not Weinberger; obviously the emissary had heard wrong. The *Chazon Ish* immediately sent another envelope to the correct recipient.

A few days went by and the *Chazon Ish* did not hear from the first recipient. "Surely, he has received money that wasn't intended for him. Why hasn't he returned the envelope?" wondered the Chazon Ish. Finally, he concluded that Heaven intellect - like the Chazon Ish - to read between the lines had caused this mistake to happen, for until that point, no and help your fellow brother get back on his feet!

one had known that this person was in need. From that moment on, the Chazon Ish made sure that that person also received an envelope on a regular basis.

נמשל: The *Torah* tells us, "If you see your fellow brother going through a financial difficulty, help him out, support him. In today's day and age, we are fortunate to have many organizations that provide a multitude of services for the needy and less fortunate people who are going through difficult times. That is wonderful. But there are always those who are ashamed to ask and would rather suffer the consequences of not reaching out for help. This is a deeper meaning of the commandment: The *Torah* is telling us to look out for your fellow brother who looks like he's doing okay but really, he's not. He needs your help. Use your

ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלקוך ... (כה-יי) EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUITMAN - RAMAT SHLOMO

Why would someone harm their friend - "עמירנו"? Don't you like your friends? Shouldn't it say do not harm your enemy "'' Well, the answer is a deeper look into the human psyche. A human being is his kavod. If a person loses his sense of oride or self-respect, he feels dead. Life is not worth living. As long as a person feels good about himself, he can function normally. He can be happy, kind and productive. If not, then he may act in inappropriate ways. The most common is to harm other people with words - even those he loves! When one feels low about himself, it is extremely difficult to raise his spirit and change his attitude. He puts others down with ease, which, in his mind, lifts himself up! All of us, at some point in time. succumb to this terrible sin. R' Avraham Pam zt"l writes that אואת דברים can be a joke, a sarcastic comment, a "shtuch" that hurts a friend's feelings. Often, a hurtful word (even a joke) can replay itself over in someone's mind for days, months, and sometimes even years, leaving them with a bad feeling in their heart constantly. He explains that almost all shalom bayis issues come from אונאת דברים. If husbands and wives would just work on this one thing, they would have a wonderful marriage!

Words are way more powerful then we realize. When one is carrying a sharp sword in his hand, he is especially careful not to hurt anyone. Well, guess what? Our mouths are constantly in our possession, and if we would simply be aware of its tremendous power for good and bad, and just THINK before we say something, we would probably be much happier people.

During this period of Sefiras Haomer, we can truly transform ourselves from animals into holy people. The word "עומר" can also be read with an aleph - "אומר" - which means to talk! TO SPEAK! Sefiras Haomer literally means "COUNT YOUR WORDS!" If they cause even slight harm, they are forbidden! But if they are words of wisdom and kindness which bring happiness to others, then they have been used for the purpose they were created - and this truly lifts a person up to greatness.